

[Socialministeren.]

Socialministeriet. Dette Socialstyre er en meget praktisk Indretning; naar jeg ikke foreslog det i Socialreformen, skønt jeg i og for sig havde anbefalet det i det Værk „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“, som i sin Tid blev udarbejdet for at angive Retningslinierne for en moderne Sociallovgivning, skyldes det netop, at jeg var overbevist om, at man ikke herhjemme, i alt Fald ikke inden for Oppositionen, vilde forstaa Nytten eller Nødvendigheden af et saadant Organ. Men naar vi ikke har et Socialstyre her i Landet, vil der være en Række Omraader, hvor det vil være naturligt at have en særlig Ledelse, et særligt Tilsyn, som f. Eks. Overinspektøren for Opdragelseshjemmene og adskillige andre. I dette Tilfælde skulde der altsaa ansættes en Inspektør til at paase de her behandlede Forhold, men jeg er meget villig til at diskutere, om man kan finde en anden Ordning, der maaske ikke centraliserer saa stærkt, og som ikke kan befrygtes at være Udgangspunkt for en ny stor Administration, noget, jeg i øvrigt ikke frygter, for jeg kan ikke se, hvorledes det skulde ske paa dette Omraade. Men det skal jeg altsaa meget gerne diskutere.

Det glædede mig, at den ærede Ordfører for Venstre ikke omtalte den Begrundelse, der er givet i Beretningen for, at man har anset det for rimeligt foreløbig at standse Lovforslagets Behandling, og jeg haaber altsaa, at den ærede Ordfører vil være med til nu at gennemføre dette Forslag, i Hovedsagen som det er forelagt.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti byggede i væsentlig Grad paa Landstingsudvalgets Beretning af 6. September 1934, hvori der staar, at det efter Flertallets Mening vilde være forsvarligt at standse Lovforslagets Behandling, til man har nogen Erfaring for de saavel praktiske som økonomiske Resultater af Socialreformens Gennemførelse. Det ærede Medlem begrundede sin Modstand mod dette Lovforslag med disse Udtalelser, og jeg vil da gerne stille det direkte Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Det konservative Parti, idet jeg trods mit meget indgaaende Kendskab til Socialreformen ikke kan finde nogen Mening i denne Udtalelse i Beretningen: Hvad sigtes der fra de Konservatives Side til med Udtalelsen om, at dette Forslag bør vente, til man har Erfaring for saavel de praktiske som de økonomiske Resultater af Socialreformens Gennemførelse? Hvad har Socialreformen og dens Opgaver at gøre med Spørgsmaalet om, hvorvidt de private Logihuse for hjem-

løse er i Orden eller ej? Maa jeg ikke faa et direkte Svar paa dette Spørgsmaal fra den konservative Ordfører, som jo accepterede denne Begrundelse; thi jeg forstaaer ikke Meningen. Der er efter mit Kendskab til Forholdene ingen Mening i disse Udtalelser, og jeg glæder mig derfor til at se dem begrundet.

Yderligere føjede den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti til, at Socialreformens Virkninger kan ikke siges at opfordre de Konservative til at gaa ind paa et Forslag som dette. Jeg vil ogsaa i den Anledning gerne spørge den ærede Ordfører for de Konservative: Hvad menes der med „Socialreformens Virkninger“? Hvad er det, det ærede Medlem sigter til? Jeg ser dette Ord anvendt i konservative Blade af og til. De er efterhaanden kommet til det Punkt, at de siger „Socialreform“ om alt muligt, som slet ikke vedrører Socialreformen, og Socialreformen faar Skyld for alt, hvad Landbrugskrisen og mange andre Ulykker har Skylden for. Jeg vil gerne, at man i en Diskussion i Rigsdagen præciserer lidt nærmere, hvad man mener. Hvad sigter det ærede Medlem til med sine Udtalelser om Socialreformens Virkninger? Og hvilke af disse Virkninger kan siges at vedrøre dette Forslag eller kan oven i Købet begrunde, at man ikke ønsker at gennemføre dette Forslag?

Nedergaard: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ludvig Christensen) omtalte de mange unge, der strømmer ind til Byerne fra Landet. Jeg havde oprindelig tænkt mig at drage dette Spørgsmaal frem, men undlod det med Vilje. Naar jeg undlod det, var Grunden den, at der her er et Spørgsmaal, som jeg mener egner sig bedst til Behandling i et Udvalg. Det er jo rigtigt, at der er mange, alt for mange, som tager fra Landet ind til Byerne og slet ikke kan klare sig der, og det er et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal, hvordan man nu skal faa dem ført tilbage til deres naturlige Omgivelser, hvor deres Arbejdskraft mangler, og hvor de virkelig hører hjemme.

Der var et Par Sætninger i den højtærede Socialministers Foredrag, som var meget stærkt medvirkende til, at jeg ikke omtalte dette Spørgsmaal. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne læse dem op. Den højtærede Minister udtalte:

„idet jeg hermed ønsker at betone, at det er enhver Samfundsborgers uafviselige moralske Pligt saa langt, han kan, at klare sig selv. Først naar det viser